

Tikšanās ar Jēzu

1 Bet pēc sabata, pirmajai nedēļas dienai austot, Marija Magdalēna un otra Marija nāca kapu apraudzīt. 2 Un redzi, notika liela zemestrīce, jo Tā Kunga eņģelis nāca no debesīm, piegājis novēla akmeni no durvīm un sēdās tam virsū. 3 Un viņa izskats bija kā zibens un viņa drēbes baltas kā sniegs. 4 Bet sargi drebēja aiz bailēm un kļuva kā miruši.

5 Bet eņģelis uzrunāja sievas, sacīdams: "Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sisto. 6 Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā Viņš sacījis. Nāciet šurp un raugait to vietu, kur Viņš gulēja. 7 Un eita steigšus un sakait Viņa mācekļiem, ka Viņš ir no mironiem augšāmcēlies; un redzi, Viņš jums pa priekšu noiesuz Galileju, tur jūs Viņu redzēsīt. Redzi, es jums to esmu sacījis." 8 Un tās steigšus izgāja no kapa ar bailēm un ar lielu prieku un tecēja to vēstīt Viņa mācekļiem.

9 Un redzi, Jēzus nāca tām pretim un sacīja: "Esiet sveicinātas!" Bet tās piegāja pie Viņa, apkampa Viņa kājas un krita Viņa priekšā pie zemes. 10 Tad Jēzus saka uz tām: "Nebīstieties, eita un sakait to Maniem brāļiem, lai viņi noiet uz Galileju, un tur viņi Mani redzēs."

Mateja ev. 28,1-10

Mijā draudze!

Līdzīgi kā ar Ziemsvētkiem arī Lieldienas var mums paiet garām, ja neievērojam, kas notika pirms tam. Tā īsti priecīgas Lieldienas mēs varam svinēt tad, kad esam iedzilinājušies Jēzus ciešanu stāstā un izpratuši savu pašu vājumu un grēcīgumu. Tikai tad, kad redzu tumsu, es varu novērtēt gaismu. Tomēr nav jau tā, ka mēs pirmo reizi svinam šos svētkus. Mēs zinām, ka pēc Lielās Piekdienas seko Lieldienas. Baznīcas gada noteiktā secība atšķiras no dzīves notikumiem, kur var ieslīgt situācijās, kas liekas pilnīgi bezcerīgas. Daudzi cilvēki, kuriem ir nomiris kāds tuvs cilvēks, nespēj saskatīt augšāmcēlšanās brīnumu, jo viņi neko tamlīdzīgu nav piedzīvojuši. Daudziem joprojām sāp kāds pāridarījums vai pazemojums, neskatoties uz to, ka baznīca svin Lieldienas. Daudziem šajos svētkos būs grūti atrauties no sliktām ziņām par to, kādu postu Covid-10 spēj nodarīt, un ka piesardzības dēļ pat dievkalpojumi baznīcas nevar notikt.

Lieldienas vēsts ir, ka Dievs ir uzmodinājis Jēzu no mirušajiem par liecību arī mums - ciešanām un nāves varai ir novilkta robeža. Tās nevaldīs bezgalīgi. Kādreiz es dzirdu cilvēkus sakām: "Klausies, Dievs taču patiešām darbojas. Zini, ko es nupat piedzīvoju ..." Mums dzīvē ir nepieciešami tādi momenti, kas apstiprina mūsu ticību Dievam, citādi mūsu ticība paliek teorētiska, bez miesas. Evaņģēlists Matejs, kā tāds labs Holivudas filmas režisors, visu šo lielo klikšķi pasvītro ar dažiem speciāliem efektiem, atšķirībā no evaņģēlista Marka, kurš savā notikuma aprakstā ir daudz atturīgāks. Vēstnesis, ko sievas satiek pie kapa, nav tikai jauneklis baltās drēbēs, bet eņģelis zibens izskatā un tā drēbēs ir baltākas par sniegu. Notiek zemestrīce, līdzīga kā pie Jēzus nāves. Sargi ir pārbijušies līdz nāvei. No mūsdienu skata punkta, lasot šo aprakstu, varētu domāt, "nu tik tiešām, kā cilvēki toreiz neticēja?"

Es teikšu godīgi, man tuvāk ir atturīgais Marka apraksts, kurš iztieks bez brīnumiem un ļauj stāstam beigties ar to, ka sievas tik ļoti pārbijās, ka nevienam neko neteica. Tas arī ir daudz tuvāk mūsu pašu pieredzei, kur parasti mēs nepiedzīvojam tādas ārkārtīgas zīmes. Lai gan es neizslēdzu iespēju, ka tā

var notikt. Ir kristieši, kas sniedz iespaidīgas liecības, kā Jēzus viņu dzīvē ir darbojies. Kā tas ir, vai mēs rēķināties ar to, ka Dievs var darboties mūsu dzīvē? Vai tas kaut ko maina mūsu dzīvē?

Neviens no evaņģēlistiem neapraksta Jēzus augšāmcēlšanos. Šis notikums ir ārpus vārdiem, vienkārši neaprakstāms. Arī Mateja eņģelis nekādā veidā nav saistīts ar tiešo augšāmcēlšanās notikumu. Viņš novel akmeni no kapa, lai parādītu sievietēm, ka tas jau ir tukšs, ka Jēzu tur vairs nevar atrast, un dod tām uzdevumu liecināt mācekļiem par Jēzus augšāmcēlšanos.

Mazliet vēlāk, kad abas Marijas jau ir ceļā pie mācekļiem, viņas satiek pašu Jēzu. Jēzus ar tām sasveicinās ar vārdu "hairete", ko var tulkot arī kā "priecājaties!". Bailēm vairs nav vietas, prieks un pateicība ir, ko Jēzus gaida no viņām. Mēs kādreiz pārāk daudz pieķeramies pie negatīviem notikumiem, ka nevaram tos vairs laist vaļā. Visa dzīve tiek iekrāsota tumša, jo es nespēju aizmirst kādu pāridarījumu, kādu zaudējumu, kādu sakāvi. Kristus priekšā tam vairs nav vietas. Laid vaļā to, kas tevi nospiež, ielaid Jēzu savā sirdī, priecājies, līksmo, pateicies par Viņa žēlastību un tuvumu!

Jēzus to apstiprina nosaucot Savus mācekļus par "brāļiem", nevis par nodevējiem, grēciniekiem, zaķu pastalām! Viņš netur jaunu prātu uz tiem. Viņi ir brāļi Jēzus acīs, pieder pie Viņa. Skatoties uz Jēzu, bailes un vainas sajūta izgaist, mēs kļūstam brīvi.

Jēzus augšāmcēlšanās atspoguļojas cilvēkos. Tā izmaina to, kā mēs viens uz otru skatāmies. Piemēram, kas to būtu domājis, ka pirmās Jēzus augšāmcēlšanās liecinieces ir sievietes. Visu šo laiku Matejs viņas nebija pieminējis, viņas pirmo reizi parādās tikai tad, kad Jēzus ir krustā sists, vienīgās, kas bija palikušas no Jēzus lielā sekotāja pulka. Tur mēs uzzinām, ka viņas Jēzum bija kalpojušas jau Galilejā. Jēzus pats teica: "Kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu kalps." Mt. 20,26b) un "Lielākais no jums būs jūsu kalps." (Mt. 23,11) Evaņģēlists Matejs raksta, ka Jēzum kalpoja vienīgi sievas un eņģeļi. Tagad viņas ir pirmās, kuras Jēzus uzrunā. Tas ir ļoti negaidīti, jo vai tiešām Jēzus nevarēja atrast tā laika sabiedrībai uzticamākas liecinieces kā sievietes, kuras pat tiesā netika atdzītas par lieciniecēm? Es domāju, vai es esmu gatavs kalpot Jēzum, būt ar Viņu, vai tomēr labāk turēties pa gabalu tad, kad kļūst bīstami?

Kā Jūs domājat, kā Jēzus šodien uz mums skatās? Nosodoši, dusmīgi vai lēnprātīgi, mīloši, priecīgi? Mums nav visu laiku jāstaigā ar skābiem ģimjiem, norūpējušies, kā tagad būs, kā tiks galā ar visām problēmām, kas mums novels akmeni no kapa! Mēs esam Jēzus brāļi un māšas. Un Dievs darbojas arī šodien. Augšāmcēlšanās gaisma spīd mūsu sirdīs, ja mēs uzticamies Lieldienas vēstī, ka Kristus ir dzīvs. Viņš patiesi ir augšāmcēlies!

Paldies Dievam, ka mums ir iespēja satikt brāļus un māšas, kuru sirdis izstaro Jēzus mīlestību, piedošanu un cerību! Paldies Viņam, ka neesam vieni, ka neskatoties uz visiem šķēršļiem arī mēs varam sadzirdēt labo vēsti un ka dzīvais Jēzus ienāk arī mūsu dzīvē! Āmen.